PROF. DR. ADNAN BÜLENT BALOĞLU

TERÖR

TERÖR

PROF. DR. ADNAN BÜLENT BALOĞLU

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 1292
Halk Kitapları: 282

Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel SALMAN

Yayın Koordinatörü
Yunus AKKAYA

Editör
Prof. Dr. Huriye Martı
Rukiye Aydoğdu Demir

Baskı Takip
İsmail DERİN

Tasarım
Arzu Akgün (aral.org)

Baskı
ARAL
Mustafa Kemal Mah. 2141 Cad.
No: 33/3, Söğütözü, Çankaya / Ankara
Tel: 0.312 219 53 26
www.aral.org

2. Baskı, Ankara – 2017
Eser İnceleme Komisyon Kararı: 28.09.2016/28
ISBN:978-975-19-6646-9
2017-06-Y-0003-1301
Sertifika No: 12931

İletişim
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı
No:147/A 06800 Çankaya/ANKARA
Tel: 0 312 295 72 93 - 94
Faks: 0 312 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr
www.diyanet.gov.tr

Hişâm b. Hakîm b. Hizâm, Mekke'nin fethi esnasında Müslüman olmuş bir sahabiydi. Babası Hakîm b. Hizâm, Hz. Hatice'nin yeğeni ve Sevgili Peygamberimizin gençlik arkadaşıydı. Asr-ı saadetin bu cömert ve cesur ismi, Peygamberimizin vefatından sonra da uzun süre yaşamıştı.

Hz. Ömer'in halifeliği dönemiydi. Bir gün Hişâm (r.a.), Şam bölgesinde bazı çiftçilerin başlarına zeytinyağı dökülmüş bir şekilde güneşin altında tutulduklarına şahit oldu. Dayanılmaz sıcak altında eziyet gören bu insanların suçu neydi? Şiddetin sebebini sorunca, vergilerini ödemedikleri için böyle bir cezaya tâbi tutuldukları cevabını aldı. Hâlbuki kanun belli, nizam belli, sünnet belliydi.

Bunun üzerine bir an geçmişe giden Hişâm b. Hakîm şunları söyledi: "Allah Resûlü'nü şöyle derken işittim: *"Bu dünyada insanlara işkence edenler şüphesiz Allah'ın azabına uğrayacaktır."*

Âdil ve merhametli sahabi, görüp geçmedi. Yanlışa müdahale etti ve şiddete tepki gösterdi. Çünkü şiddetin nefrete, nefretin kaosa, kaosun teröre döneceğini biliyordu. Dönemin Filistin Valisi Umeyr b. Sa'd'a gidip gördüklerini anlattı. Valinin emriyle çiftçiler derhal serbest bırakıldı. (Müslim, Birr ve sıla, 117-118)

Terör sadece sınır ve vicdan tanımaksızın yakıp yıkmakla kalmıyor, aynı zamanda sevgi, kardeşlik, şefkat ve merhamet duygularımızı da sıyırıp götürüyor.

Şiddet Ne Zaman Başladı?

Şiddet, tarihin en eski olgularından biridir; hatta yeryüzündeki ilk insan topluluğu ile yaşıttır desek yanılmış olmayız. Hz. Âdem'in oğlu Kabil, içini kemirip tüketen kıskançlık hırsıyla kardeşi Habil'i haksız yere öldürdüğünde, bir anlamda, şiddet, azgınlık ve taşkınlığın tarihini de başlatmıştı. O, Kur'an-ı Kerim'de anlatıldığı üzere kalbinde en ufak bir 'Allah korkusu' duymaksızın, eli ve vicdanı titremeksizin kendi öz kardeşini katletmişti. Pişmanlık duyduğunda ise iş işten geçmiş ve kendine yazık etmişti ***(Mâide, 5/27-30)***. Artık bundan böyle 'kardeş katili' olarak anılacaktı. Dahası, 'zalim' sıfatını alarak 'cehennem halkı' arasında olmayı hak eden ilk insan olmuştu.

Kabil, şeytanın vesvesesine aldanmış ve bir insanın başka bir insana reva görebileceği en büyük kötülüğü işlemişti. O, bir insanın, hem de kendi öz kardeşinin canına haksız yere kıydığında, sadece bir kişinin değil bütün insanlığın canına kıymıştı. Böylece, yeryüzünde ilk defa kan akmıştı. O günden bugüne ne akan kan duruyor, ne gözyaşları diniyor…

Kabil'in eliyle yeryüzünde fitne ve kötülüğün fitilinin ateşlenmesinin üzerinden binlerce yıl geçti. Zaman akıp giderken toplumlar ve kavimler arasında zulümler, düşmanlıklar hız kesmedi. Tarih sayfaları kıskançlık, öfke, kin ve nefret sebebiyle işlenen cinayetlerle doldu taştı.

Şiddetin hacmi ve tahrip gücü, insanlığın eriştiği teknolojik seviye ve imkânlarla giderek daha da büyüyor. Bugün tek bir düğmeye basılarak yüzlerce, binlerce, milyonlarca insan bir anda yok ediliyor. İnsan eliyle üretilen şiddet, sadece sınır ve vicdan tanımaksızın yakıp yıkmakla kalmıyor, aynı zamanda sevgi, kardeşlik, şefkat ve merhamet duygularımızı da sıyırıp götürüyor. Geriye bıraktığı tortu ise yalnızca acı, elem ve yıkım…

Terör; toplumu, tarihi, kültürü, medeniyeti, insanlığın ortak değerlerini inkârın adıdır.

Terör Nedir?

İnsanın insana reva gördüğü zulüm ve şiddetin adına modern zamanlarda ‘terör’ deniyor. Kökeni Latince olan bu kavramı dünya siyaset dağarcığına ilk dâhil edenler Fransızlardır. Kavramın en eski kullanımı on altıncı asra kadar gidiyor ve kısaca, “insanın aklını başından alan korku” anlamına geliyor. 1792 Mayıs’ından 1794 Temmuz’una kadar yaşanan kan dondurucu olaylar, Fransız tarihine kara bir leke olarak düşmüş ve adına “Terör Devri” denmiş. Bu dönemde, ihtilali gerçekleştiren ‘devrimci’ hükümet, ‘milli jilet’ namıyla ün salan, filmlere ve romanlara konu olan giyotinle binlerce insanın başını uçurmuş. İlerleyen süreçte, ‘terör bombası’ kavramı türemiş ve bunu belleklere ilk yerleştirenler 1941’de Rotterdam’ı bombalayan Almanlar olmuş.

İnsanlık yirminci yüzyılı savaşların, toplu katliamların, toplama kamplarının, kimyasal ve nükleer silahların, gerilla savaşlarının, terör eylemlerinin gölgesinde kapattı. Ama ne yazık ki tablo yirmi birinci asrın ilk çeyreğinde de farklı değil. Bugün dünyanın hemen her yerinde Kabil’in izinden yürüyerek yakıp yıkmayı, masumları katletmeyi meslek edinen canilerin sebep olduğu dramlar yaşanıyor. İnsanlık bir taraftan amansız biçimde devam eden savaşların, diğer taraftan adına terörist denen can düşmanlarının kıskacında kıvranıyor.

Bugün dünyanın hemen her yerinde Kabil’in izinden yürüyerek yakıp yıkmayı, masumları katletmeyi meslek edinen canilerin sebep olduğu dramlar yaşanıyor.

Bugün terörün uğramadığı, teröristin tehdit etmediği ülke neredeyse yok. Hatta Batı’nın huzur ve refah adacıkları da terör belâsından azade değil. Dini ve milleti olmayan terörizm dalgasının, bir sonraki gün hangi kıyıya vuracağını kimse tahmin edemiyor. Tüm ülkeler terör saldırılarına karşı tedirgin ve tetikte bekliyor. İnsanlık olarak, tabir yerindeyse, terörün ve savaşın ağır gündemi altında ‘olağanüstü bir süreç’ yaşıyoruz. Endişe, güvensizlik ve korku had safhada! Terörün aktörlerinin yapmak istediği de tam olarak bu!

Terörden en fazla canı yanan, bu belâdan nasibini fazlasıyla alan ülkelerden biri de ne yazık ki güzel ülkemiz. Terör yüzünden nice ocaklarımız söndü. Nice gencecik askerimiz, öğretmenimiz, polisimiz kalleş tuzaklarda şehit düştü. Nice yavrumuz aldatıldı ya da zorla eline silah verildi. Nice masum insanımız doğduğu ve büyüdüğü beldeleri terk etti; yakınlarını ve sevdiklerini kaybetti. Hiçbir şeyden haberi olmayan nice çocuğumuz yetim ya da öksüz kaldı. Şehirlerimiz harap oldu, milli servetimiz uçtu gitti. Harap olan şehirlerimizin sosyal hayata ve tarihe dair hafızası da silindi. Terör, ardında sadece beton ve moloz yığınlarından oluşan bir enkaz bırakmadı; aynı zamanda bedensel ve duygusal tükenmişlikler, hafızalardan nesiller boyu silinmeyecek acı hikâyeler de bıraktı.

Kurulan kirli ittifaklar bugün insanlığı ağlatıyor. Derin çıkar ilişkilerine dayalı kurnaz, çirkef, acımasız, barbar ittifaklar, ulus, ırk, renk, din, cinsiyet ayrımı yapmaksızın tüm insanlığa ağır bir bedel ödetiyor. Kendisini dinin ve Allah’ın ya da bağnaz bir ideolojinin ve davanın yılmaz savaşçısı kabul eden bir avuç insan,

sürdürdükleri amansız kavgada insanlığa kan kusturuyor. Seçtikleri kurbanların kanı üzerinden meşruiyet sevdası güderken, ihtiraslarının faturasını bütün insanlığa kesiyor. Hiçbir insani ve ahlâki değeri tanımayan, vicdanı ve kutsalı olmayan bu insanlar, ideolojik şartlanmışlık içinde yakıp yıkmaya, yok etmeye ve nihayetinde kendi de yok olmaya yemin ediyor.

Kesin olan bir gerçek var: Terörist odakların varlık sebepleri ortadan kaldırılmadan, arkalarındaki gizli çıkar ilişkileri deşifre edilmeden terörü bitirmek imkânsız. Terör illeti bir alev topu gibi yuvarlanırken şu veya bu devleti değil, topyekûn insanlık âlemini hedef alan küresel bir soruna dönüşmüş durumda. O halde tüm uluslar bu küresel sorunla ortak, kararlı ve yürekli bir biçimde mücadele etmedikçe akan kanın ve gözyaşının durması mümkün gözükmüyor. Yeryüzünden her türlü kötülüğün silinmesi, fesat ve bozgunculuk çıkaranlara dur denilmesi, insanlığın ortak çabasını bekliyor!

Din ve imanla, erdem ve insanlıkla, akıl ve vicdanla asla bağdaşmayan terör, her nerede ve kime karşı olursa olsun lanetlenmeyi hak ediyor.

Terör Tanımlanabilir mi?

Bu soruya tek bir cümleyle cevap vermek, terörün ne olduğunu bir çırpıda anlamak ve anlatmak kolay değil. Birbirleriyle bağlantılı olan terör, terörizm ve terörist kelimeleri, bir yığın olumsuzluğu bir anda zihnimize boca ediyor. Muhatapta uyandırdıkları duygu ve anlam hemen hemen aynı: Şiddet, nefret ve ihanet. Son yıllarda dilimize yerleşen bir başka deyim daha var: Terörize etmek. Eskiden korkutmak, sindirmek anlamında 'tedhiş etmek' deyimi kullanılırdı. Huzuru kaçırmanın, ortamı germenin, panik oluşturmanın, taciz etmenin, sulh ve barışı baltalamanın karşılığı olarak bugün 'terörize etmek' tabiri kullanılıyor. Düzenli bir ortama veya olaya uygunsuz biçimde müdahale etmek, huzursuzluk ve kavga çıkarmak terörle anılır oldu. Dolayısıyla sadece kanlı eylemler değil, her türlü haşinlik, serserilik, zorbalık, taşkınlık, kanunsuzluk terörü çağrıştırıyor.

Yeni teknolojiler ve internetle birlikte terörün etki alanı ve kapsamı da genişliyor. Terör eylemlerini, güdülen amaca, hedef alınan kitleye, kullanılan metoda, ortaya çıkan etkiye ve arkasındaki desteğe göre tasnif etmek mümkün. Durum böyle olunca, herkes tarafından kabul gören, tek, şümullü, hukuken bağlayıcı, küresel bir terör tanımı mevcut değil. Hükümetler, akademi çevreleri, strateji kuruluşları ve istihbarat örgütleri ellerindeki veri, olay ve tecrübelerden yola çıkarak terörün ne olduğunu tanımlamaya çalışıyor. Sonuçta tanımlar değişse de, terörün siyasi, dinî ve ideolojik hedefleri hiç değişmiyor. Huzur bozan, can alan, ocaklar söndüren, yakıp yıkan özelliği hep aynı kalıyor...

Kimine göre terör, belli hedeflere ulaşmak için şiddet uygulamanın, tehdit etmenin veya bir stratejiyi devreye sokmanın adıdır. Kimine göre, siyasi amaçları gerçekleştirmek için sivillere karşı şiddet kullanmak veya şiddet tehdidinde bulunmaktır. Kimine göre ise, bir kişinin veya grubun bir davaya dikkat çekmek, bir fikri veya ideolojiyi dayatmak, rejimi değiştirmek, güç ve nüfuz elde etmek için bütün bir topluma uyguladığı fiziksel veya psikolojik zor kullanmadır.

Yeryüzünden her türlü kötülüğün silinmesi, fesat ve bozgunculuk çıkaranlara dur denilmesi, insanlığın ortak çabasını bekliyor!

Her ne surette olursa olsun, insanın insana, çevresine, varlıklara, nesnelere, doğaya ve hatta kendi nefsine olan zalimliklerinin adıdır terör. İster coğrafi, ister toplumsal, ister ahlâki, isterse insani olsun, tüm sınırların ihlâl edilmesidir terör. Toplumu, tarihi, kültürü, medeniyeti, insanlığın ortak değerlerini inkârdır terör. Amansız nefretlerin, tükenmez kinin, körüklenen öfkenin ismidir terör. Hasarlı beyinlerin, Allah ve ahiret korkusu olmayan vicdansızların işlediği fenalıklardır terör. Helâli haram, haramı helâl yaparak haddi aşmak ve böylece Allah'ın gazabını üzerine çekmektir terör. "*Düzene sokulduktan sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.*" (A'râf, 7/56) şeklindeki Kur'anî emre karşı gelerek barışı bozmaktır terör. *"Yağma da yok, ihanet de yok, hırsızlık da!"* (Dârimî, Siyer, 50) buyuran Allah Resûlü'nü dinlemeyerek hakları gasp etmektir terör.

Neticede, nasıl tanımlarsak tanımlayalım, terör, herhangi bir siyasi amaca veya sosyal hedefe ulaşmak için cana, mala, topluma, kurulu düzene, devlete ve kurumlarına yönelik yıldırma, tehdit ya da yok etme harekâtıdır. Hâl böyle olunca toplumsal huzur ve sükûna, refah ve barışa, birlik ve beraberliğe yönelik her türlü saldırı ve tecavüz de terör kapsamına girer.

Güvene en çok ihtiyaç duyulan çocukluk döneminde güvensizliğin, kaosun ve korkunun gölgesinde büyüyen bir çocuk nasıl sağlıklı bir insan olabilir?

Terörün Hedefi Nedir?

Terörün birinci hedefi korkutmaktır. Dolayısıyla terörün failleri ne kadar çok sayıda insanı korkutabilir ve yıkımın hacmini ne kadar genişletebilirlerse, medyada seslerini ne kadar fazla duyurabilirlerse kendilerini o kadar başarılı addederler. Bir terör eyleminde amaç, toplumun huzur ve düzenini bozmak, sosyal hayatı altüst etmek, insanları sürekli bir tedirginlik hâline sevk etmektir. Gaye, mümkün olan en fazla sayıda cana kıymak, mala ve ırza musallat olmaktır. Kural, insanı aşağılamak, şeref ve haysiyetini ayaklar altına almaktır. Terörün 'kalpsiz' failleri için 'kuralsızlık ve acımasızlık' esastır.

Terörü bire bir yaşayanlarla, ekranlardan izleyenler bir olur mu? Güne terörle uyananlarla, gazete manşetlerini okuyanlar aynı şeyi hisseder mi? Bir terör saldırısından kıl payı kurtulanlarla, onu sonradan duyanların algıları ve yorumları aynı olur mu? Elbette bütün bunlar farklılık arz eder. Ama farklı olmayan tek şey vardır ki, o da terör denilince zihinlerde oluşan dehşettir.

Terör yuvalarının arkasındaki karanlık ilişkiler ağını ve menfaat odaklarını çözmek çoğunlukla imkânsızdır. Zira bu odaklar ortada yoktur, kimse onların nereye, hangi köşeye sindiklerini bilmez. Onların yerine, ellerine silah tutuşturdukları, ceplerine birkaç kuruş koydukları piyonlar sahnededir. Kardeşi kardeşe kırdırmak, Müslüman'ı Müslüman'a musallat etmek için sahaya sürdükleri taşeronlar ne kadar da zavallıdır! Tuhaf olan ise, yanlışı değiştirmek ve yerine daha 'özgür' ve 'ışıltılı' bir gelecek ikame etmek vaadiyle yola çıkanların, neticede daha büyük bir fitne ve fesat çıkarmasıdır. Kur'an-ı Kerim'de bu durum şöyle ifade edilir: *"Onlara, 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiği zaman, 'Biz ancak ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki onlar fesatçıların ta kendileridir, fakat bunun farkında değiller."* (Bakara, 2/11-12)

Kesin olan bir gerçek var: Terörist odakların varlık sebepleri ortadan kaldırılmadan, arkalarındaki gizli çıkar ilişkileri deşifre edilmeden terörü bitirmek imkânsız.

Şiddet Sektörü

Şu bir gerçek ki, bugün dünya üzerinde bir 'şiddet sektörü' oluşmuş durumda. Şiddetten beslenen ülkeler, şirketler, gruplar, bireyler ve hatta şiddet haberlerinden kazanç devşiren bir kısım medya var. Artık kurumsallaşan ve dünyanın kargaşa yaşanan bölgelerini mesken tutan bu sektörün aktörleri var. Aktörler kimi yerde bir ideoloji, kimi yerde bir din veya mezhep, kimi yerde bir etnik kimlik, kimi yerde de fakirlik, işsizlik, eşitsizlik, adaletsizlik, yolsuzluk gibi mazeretlerle boy gösteriyor. Bağırıp çağırıyor, yakıp yıkıyor. Gerekçeler değişse de şiddeti doğuran, uygulayan ve şiddetten kâr elde edenlerin varlığı değişmiyor.

Bugün küresel terörün hiç değişmeyen bir kuralı daha var: Şiddet sektöründen beslenenlerin devasa kazançları. Perde arkasındaki şer odakları, terör ve savaşın sınırlarını genişlettikleri ölçüde, maddi kazançlarını artırıyor. İşlevini yerine getirmekte aciz kalan, artık ömrünü tamamlayan terör örgütlerini desteklemeyi bırakıyor, yenilerini üretiyorlar. Yeni bir ad ve kimlikle, yeni bir kurgu ve hedefle ortaya çıkan gruplar nefret saçmaya başladığında, insanlık bir darbe daha alıyor. Bu kısır döngü aralıksız devam ederken, ölenler ve öldürenler, kısaca 'kaybedenler' değişse de kazananlar hep aynı kalıyor.

Şiddet ya da terörün arkasındaki karmaşık ilişki ağı, tıpkı bir buzdağı gibidir. Görünmeyen kısmı görünen kısmından çok daha fazla olan bu dağı fark etmek gerekir. Kimin elinin kimin cebinde olduğu belli olmayan terör ilişkileri, gaflet ve ihanetin havada uçuştuğu bir âlemde gerçekleşir. Güçlü, zayıfı bir piyon veya yem olarak kullanır. Piyon ise güçlü adına kendisini dipsiz bir kuyuda imha eder.

Teröristin Dünyası

Terör bazen anlık ve geçici olabilir, bazen de sistemli bir şekilde günler, aylar ve hatta yıllar boyu sürebilir. Telafisi imkânsız zararlara, maddî, manevî, fiziksel ve ruhsal hasarlara yol açar. Bir terör saldırısı mekân ve zaman farkı gözetmez. Evde, iş yerinde, sokakta, okulda, pazarda, çarşıda velhasıl her yerde karşınıza çıkabilir. Gece-gündüz, bayram-seyran, mübarek gün-gece, Ramazan ve oruç dinlemez. Küçük-büyük, bebek-çocuk, abi-kardeş, karı-koca, genç-yaşlı ayırt etmez. İnsan hayatının 'dokunulmaz' olduğunu kabul etmeyen teröristin, insafı, vicdanı, feraseti, basireti yoktur.

Terörist, başkalarına acı vermekten, eziyet etmekten çekinmez. Ruhsal çöküntü ya da çalkantı içindedir; çoğu kere soğuk, bencil, hissiz ve sadisttir. İnsana ve insanı insan yapan değerlere saygısı yoktur. Hayat, ölüm, aile, şeref, haysiyet, şefkat, merhamet, sevgi gibi kavramlara anlam yüklemez. Bir olma, bütün olma, birlik olma, kardeş olma, paylaşma duyguları ölüdür.

Genellikle her şeye tepkili, öfke ve hınç doludur. Önyargılı, bağnaz, saplantılı ve evhamlıdır. Grup içinde kendine yer ve değer bulmaya çalışsa da aslında yalnızdır. Özgüveni düşüktür, özsaygısı ise sıfırdır. Sahte cesaretinin arkasına gizlenen korkuları vardır. Silahı varsa cesurdur, yoksa tam bir korkaktır.

Teröre bulaşan insan, kendi ana babasına ve kardeşlerine bile yabancıdır. Kendinden, köklerinden, kültüründen, dininden, milletinden ve değerlerinden kopmuştur. Sonu felaketle sonuçlanacak tam bir 'kopuş' içindedir. Kendi eliyle kendini helâke sürüklemektedir. Güç kullanarak her şeyi başarabileceğini sanan, terörden medet uman bir zavallıdır o!

Terörist, hak ve hakikati anlamaya yanaşmayan, 'kalbi kararmış' bir güruhun temsilcisidir. Allah, ahiret, günah, haram, helâl gibi dinî kavramlar onun için bir anlam taşımaz. Mukaddes, mübarek, muhterem olana saygısı yoktur. Menfaati gereği dili Allah'tan ya da dinden bahsetse de kalbi bunlardan uzaktır. Yaptıkları imana, inanca, İslam'a sığmaz. Peygamberimiz *"Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmediği kimsedir. Mümin de halkın canları ve malları konusunda kendisinden emin olduğu kişidir."* (Tirmizî, İman, 12) buyurduğuna göre, bir zarar makinesi olan teröristin imanla ve İslam'la alakası yoktur.

Terörist, hak ve hakikati anlamaya yanaşmayan, 'kalbi kararmış' bir güruhun temsilcisidir.

Toplumun kurallarına ve sosyal hayatın düzenine karşı olan terörist, hınç ve öfkesini ancak patlama, püskürme, kırıp dökme, yakıp yıkma, kökünden söküp atma ile tatmin etmeye çalışır. 'Robot' bir kişiliktir o; iradesini ve benliğini teslim etmiştir. Nihilisttir; onu piyasaya sürenler 'Yok et!' derlerse yok edecek, 'Sen de yok ol!' derlerse yok ederken kendi de yok olacaktır. Onun için 'kötü' olmayan bir şey yoktur: hayat, insanlar, kurumlar, değerler… Geçmişinde var olan travmaların da etkisiyle intikam hisleriyle doludur. Masumları yok ettikçe hayattan, insanlardan ve geçmişinden intikam alır. Sırtına sardıkları bombayı infilak ettirdiğinde intikamını herkesten ve 'toptan' almış olacaktır.

Terörist, sosyal ve siyasal adaletsizliklerden, ekonomik eşitsizliklerden, hak ve özgürlüklerin kısıtlandığından şikâyet etse de, eline gücü geçirdikten sonra

şiddetin, öldürmenin, yıkmanın, yok etmenin benzersiz örneklerini sergiler. Mesela, Kamboçya'da gerilla savaşıyla iktidarı ele geçiren radikal komünist Kızıl Kmerler, 1975-79 yılları arasında tarihte benzeri görülmemiş bir terör dalgası ile yaklaşık 2 milyon insanı katletmişlerdir. 'Kamboçya Soykırımı' olarak siyah sayfalara geçen trajedi, ülkeyi tam bir ölüm ve zulüm tarlasına dönüştürmüştür.

Yeryüzünün en şerefli varlığı olan insanı sıradan ve değersiz bir nesne kabul eden terör, hiçbir insanî, ahlâkî ve vicdanî kuralı tanımaz. Aslında ırkı ve ideolojisi ne olursa olsun, bir terörist için düşman, bütün insanlıktır.

Kardeşi kardeşe kırdırmak, Müslüman'ı Müslüman'a musallat etmek için sahaya sürülen piyonlar ne kadar da zavallıdır!

Terörün Daha Başka Zararları

Terörün ilk göze çarpan özelliği ardında daima görünür zararlar bırakmasıdır. Yıkılmış, yakılmış, delik deşik olmuş, terk edilmiş, kullanılamaz hâle gelmiş evler, binalar, arabalar, iş yerleri, okullar, hastaneler, köprüler ve hatta mabetler… Öyle ki güzel ülkemizde yollara kazılan hendekleri, çukurları, örülen duvarları, yığılan molozları gördük… Dışardan bakıldığında bütün bunların genel itibariyle maddi kayıplar olduğu ve terörün sona ermesiyle birlikte zamanla telâfi edileceği düşünülebilir. Maliyeti ağır olsa da sözünü ettiğimiz maddi kayıpları telâfi etmek her zaman mümkündür. Diğer yandan insan ve iş gücü kayıpları, yüksek enflasyon, ekonomik faaliyetlerin sekteye uğraması veya bitmesi, yatırımların düşmesi, üretimin durması da terörün görünen zararları arasındadır. Terörle boğuşan bir ülkenin savunma ve güvenlik harcamaları artacak; alt yapı, eğitim ve sağlık yatırımları için ihtiyaç duyulan kaynaklar güvenlik harcamalarına aktarılacaktır.

"Onlara, 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiği zaman, 'Biz ancak ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki onlar fesatçıların ta kendileridir, fakat bunun farkında değiller."
(Bakara, 2/11-12)

Bütün bunlar asla hafife alınamaz maddi kayıplardır. Ancak çok daha önemlisi, terörün bireylere ve toplumlara yaşattığı manevi kayıplardır. Silahların gölgesinde yaşamanın, her an kör bir mermiye, kalleş bir bombaya hedef olma korkusunun insanları nasıl etkilediğini söylemeye gerek yok. Terörün ekonomi üzerindeki zararlarının kat be kat fazlasını aileler, akrabalar, bilhassa da kadınlar ve çocuklar görmektedir. Anlamlı bir sözde de dile getirildiği gibi, "Dövüş taktikleri, askerî birlikler, siyaset, sınırlar, silahlar… Bütün bunların hepsi erkeklerin hikâyesidir. Bu hikâyenin arka perdesindeki mesele, savaş ve dövüşün içinde gerçekte nasıl hayatta kalacağın, yaşayacağın ve yaşamaya devam edeceğindir. İşte bu da kadının hikâyesidir. Ancak bu hikâyeden hiç bahsedilmedi."

Savaş ve terör ortamlarında ailelerini, kocalarını, çocuklarını ve hatta ırzlarını kaybeden kadınların dramları yürekler acısıdır. Şu an yeryüzünde terör sebebiyle yakınlarını yitiren, yerinden yurdundan göçmek zorunda kalan, her an istismar korkusuyla yaşayan yüz binlerce kadın vardır. Kadının namus ve şerefini kirleten, haysiyetini ayaklar altına alan çirkeflikler, sadece bugünü değil yarını, yeni kuşakları, körpe dimağları da karanlığa gömmek istemektedir.

Hiç şüphe yok ki, bedensel ve ruhsal etkileri bakımından çocuklar da terörün önde gelen mağdurlarıdır. Kendisine, anne-babasına, sevdiklerine ve arkadaşlarına yönelen hayatî tehdit altında bir çocuğun psikolojisi nasıl olabilir? Güvene en çok ihtiyaç duyulan çocukluk döneminde güvensizliğin, kaosun ve korkunun gölgesinde büyüyen bir çocuk nasıl sağlıklı bir insan olabilir? Ne yazık ki, terörist için çocuk da hatta bebek de bir hedeftir; köşeye sıkıştığında ise kendini kurtarmak için bir kalkandır. Doğrudan şahit olduğu bir ölüm veya yıkım

hadisesi ise çocukta tamiri güç ve bazen imkânsız hasarlar meydana getirir. Oysa çocuklar şefkat ve merhametten yoksun ateş çemberlerinin ortasındaki en biçare, en masum, en temiz varlıklardır. Çoğu zaman çevrelerini kuşatan felaketin, etraflarında dönen kirli dolapların, kavgaların farkında bile değillerdir.

Terörün ve namluların altında büyüyen Filistinli Hanzala'nın küçücük yüreğiyle annesine yazdığı 'vasiyetname' fazla söze hacet bırakmıyor: "Bizim burada gökyüzü, ben kendimi bildim bileli, simsiyah ve yanık yanık kokuyor. Ne vakit 'Anne neden böyle?' desem, 'Sis, duman, iklim kötü' diyordu. Ha son dönemde sıkça 'boom boom' diye sesler duyuyordum. O sesler ne zaman ortaya çıksa annem telaşla 'Hanzalam, Hanzalam' diye sürünerek yanıma geliyor, kulaklarımı kapatıyor, âdeta üstüme etten duvar örüyordu. Ben 'Anne ne oluyor?' desem, 'Gök gürültüsü oğlum, şimdi geçer' diyordu. Bu masala ilk zamanlar çok inanmıştım. Ama artık gerçekleri biliyorum!"

İnsanın insana, çevresine, varlıklara, nesnelere, doğaya ve hatta kendisine olan zulmünün adıdır terör.

İslam ve Terör Birlikte Anılamaz!

Buraya kadar terörü ve zararlarını anlatıp da güzel dinimizin sistemli ve kasıtlı bir biçimde terörle yan yana anılması çabalarına temas etmeden geçersek, eksik bırakmış oluruz.

Adını 'selam' yani barıştan alan İslam'ı, barışın en büyük düşmanı olan terörle birlikte zikreden şebekeler var. Bu şebekeler, İslam ile terörü özdeş kavramlar olarak zihinlere kazımaya çalışıyorlar. Kendi hain emellerini, çıkar ve kazançlarını örtbas etmek, dikkatleri başka yöne çekmek için İslam'ı kullanıyorlar. Kavramlar onlar için stratejik öneme sahip. Kapalı kapılar ardında kurguladıkları plan ve projelerini hayata geçirmek için kavramlarla oynuyorlar. Dünya gündemine İslam ve terörü bir arada getirerek, insanların İslam'ı duyunca ürpermesini, Müslüman görünce korkmasını sağlamaya çalışıyorlar.

İslam'ı bir din, kültür ve medeniyet olarak görmek yerine, ‹slamcı terör safsatası ile şiddet, kargaşa ve korkunun kaynağı olarak görmeyi ve göstermeyi seçiyorlar. Son ve mükemmel dini, düşünce ve mantıktan yoksun, barış ve huzuru bozan, terör üreten 'anlamsız bir ideoloji' olarak tanıtıyorlar. Aldattıkları hasta ruhlu piyonlar eliyle ölüm saçarken, onların dilinden İslam'a dair ifadeler dökülmesini sağlayarak algı operasyonları düzenliyorlar. Müslüman'ı ise insanlığa ve onun değerlerine kasteden bir cani, potansiyel bir tehdit veya terörist olarak lanse ediyorlar.

Toplumlar, dinler ve medeniyetler arasına nefret, öfke ve düşmanlık tohumları saçarak, kendi sömürü alanlarını genişletmek isteyen bu karanlık şebekeler hakkında elbette söylenecek çok şey var. İslam ülkelerinin zengin yer altı kaynaklarını, verimli topraklarını, genç nüfusunu sömürmek için her türlü kötülükten çekinmeyecek olan müfterilere sayfalarca cevap vermek şüphesiz mümkün. Ama biz burada kısaca meselenin özüne değinelim:

Terörle karalanmaya çalışılan bu dinin yüce kitabı, *“Ey iman edenler! Topluca barışa girin.”* (Bakara 2/208) diye seslenir. Bu dinin Peygamberi (s.a.s.) *“Allah'tan afiyet (esenlik ve barış) dileyin.”* tavsiyesinde bulunur (Buhârî, Temenni, 8). Bu dinin müntesipleri her namazlarının ardından Rablerine şöyle seslenir: “Allahümme ente's-Selâmü ve minke's-selâm, Tebârekte yâ ze'l-Celâli ve'l-İkrâm” *“Ya Rabbi! Sen, barış ve huzur verensin; esenlik ve selamet senden gelir. Celâl ve ikram sahibi olan Allah'ım! Sen ne mübareksin!”*

O halde, bugün Bağdat'ta, Musul'da, Şam'da, Halep'te yüz binlerce insan bombalar altında ölüme gidiyorsa, Müslüman Müslüman'ı gözünü kırpmadan katlediyorsa, terörü destekleyenler selam dinine inanmış olabilir mi?

Yüce dinimiz İslam'ı, barış yerine savaşla, huzur yerine korkuyla anmak ona yapılacak en büyük ihanettir.

Beyrut'ta, Trablus'ta Müslümanlar camilerde Cuma namazlarında kurşunlanıyorsa, Pakistan'da bayram günlerinde silahlar susmuyorsa, Kahire'de meşruiyet arayışında bulunan insanların üzerine ölüm kusuluyorsa selam dini anlaşılmış, barış toplumu inşa edilmiş olabilir mi?

Batı dünyasında İslamofobi denilen cinnet hâli yaşanıyorsa, İslam dininin temsilcileri korku, dışlanma ve şiddet tehdidi altında hayat mücadelesi veriyorsa, Müslümanları katil ve zalim gösteren acımasız bir propaganda sürüyorsa, selam dini doğru anlatılmış ve tanıtılmış olabilir mi?

Hayır! Ne bu çatışma ve terör, ne de bu zulüm ve işkence İslam ile beslenmiş zihinlerin ürünü olabilir! İslam, yeryüzü ahalisini muhatap alan topyekûn bir barış davetidir. Bu aziz dini, barış yerine savaşla, huzur yerine korkuyla anmak ona yapılacak en büyük ihanettir. Güzel dinimiz İslam'ı terör ve gözyaşı ile anılır hâle getiren her türlü iman, akıl ve hikmetten uzak eylem, telini hak etmektedir. Dinimizin terörle eşleştirilmesi hiçbir surette kabul edilemez!

İslam'ı terör gibi kalıp kavramlarla karaladıklarını zanneden zavallılar, hakikati yalanla değiştirmeyi âdet edinen tarihteki benzerlerinin yalnızca 'modern' kopyalarıdır. Önce uydurup sonra inandıkları 'kirli' ve 'kanlı' davaları uğruna ürettikleri 'İslamcı terör' safsatasına söylenebilecek tek bir cümle var: Güneş balçıkla sıvanmaz!

Son Sözler…

İnsan hayatını aziz ve dokunulmaz kabul eden dinimiz, haksız yere bir insanın hayatına kıymayı en büyük günahlardan biri kabul etmiştir ***(Mâide, 5/32)***. İnsanı aşağılayan, ona eziyet eden, kanını dökenlerin Allah'ın öfke ve gazabını üzerine çekeceğini bildirir güzel dinimiz. Kur'an'da, *"Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazap etmiştir, lanet etmiştir ve çok büyük bir azap hazırlamıştır."* ***(Nisâ, 4/93)*** buyrulur. Sevgili Peygamberimiz ise, bir insanı haksız yere öldürenin cennetin kokusunu dahi alamayacağı uyarısında bulunur ***(Buhârî, Diyât, 30)***.

Aynı şekilde insanların malları, mülkleri, toprakları, arazileri, vatanları da dokunulmazdır. Allah Resûlü (s.a.s.), *"Kimse hakkı olmayan bir karış yeri bile almasın! Eğer alırsa, Allah kıyamet gününde yedi kat yeri onun boynuna dolar."* buyurur (Müslim, Müsâkât, 141). Onun koyduğu sınır bellidir: *"Yağmalayan bizden değildir!"* (Tirmizî, Siyer, 40)

Öyleyse din ve imanla, erdem ve insanlıkla, akıl ve vicdanla asla bağdaşmayan terör, her nerede ve kime karşı olursa olsun lanetlenmeyi hak etmektedir. Kötülüğün yayılması, kötünün kazanması, dünyanın yaşanılır bir yer olmaktan çıkması için çalışan terör, hangi söylemlerle karşımıza çıkarsa çıksın reddedilmelidir. Zira zalimin haklı olma şansı yoktur.

Allah'ın verdiği nimetleri ve güzellikleri paylaşmak varken, hırsların kurbanı olmak, birbirinin gırtlağına sarılmak da neyin nesi? Geleceğimizi el ele imar etmek, birbirimize merhamet göstermek, anlamaya ve anlaşmaya çalışmak, barış ve huzur içinde yaşamak varken, birbirine dünyada cehennemi yaşatmak da neyin nesi? Elimizdeki yegâne vatana ve kardeşliğimize sahip çıkmak varken, gaflete düşüp helâke sürüklenmek de neyin nesi?